

متن و ترجمه فارسی دعای هفتم صحیفه سجادیه

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا عَرَضَتْ لَهُ مُعِمَّةٌ أَوْ نَزَلَتْ بِهِ مُلِمَّةٌ وَعِنْدَ الْكَرْبِ

از دعاهای امام علیه السلام است هنگامی که مهمی برایش رخ می داد، یا حادثه ای بر او نازل می شد و هنگام

رنج و اندوه

متن کامل دعای هفتم صحیفه سجادیه با ترجمه فارسی

يَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقْدُ الْمَكَارِهِ وَيَا مَنْ يَفْتَأُ بِهِ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ

ای خداوندی که گره کارهای فرو بسته به تو گشوده می شود و سختیها به تو آسان می گردد، ای خداوندی که

از تو خواهند رهایی از تنگناها را

ذَلَّلْتَ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ وَ تَسَبَّبَتْ بِطُفُفِكَ الْأَسْبَابُ وَ جَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ وَ مَضَتْ عَلَى إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ

و یافتن آسودگی را به قدرت تو دشواری خوارمایه گردد و به لطف تو اسباب کارها ساخته آید. قضا به قدرت تو

جاری است و هر چیزی بر وفق اراده تو پدید آمده است:

فَعِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَ بِإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ

به مشیت تو فرمانبر است و به گفتار آمرانه اش نیاز نیست، به اراده تو بازداشتنی است و به گفتار

بازدارنده اش نیاز نیست.

أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمَّاتِ وَ أَنْتَ الْمَفْرَعُ فِي الْمُلِمَّاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ وَ لَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ

تویی آن که در مهمات بخوانند و در سختیها به او پناه جویند. هیچ بلایی از سر ما نرود جز آنکه تو اش برانی و هیچ اندوهی از دل ما رخت نبندد مگر آنکه تو اش از میان برداری.

وَ قَدْ نَزَلَ بِى يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَادَنِى ثِقْلُهُ وَ أَلَمَّ بِى مَا قَدْ بَغَطَنِى حَمْلُهُ

ای پروردگار من، بر من محنتی رسیده که بار گرانش مرا از پای در آورده است و به رنجی در افتاده ام که بر خود هموار نتوانم کرد.

وَ بِقُدْرَتِكَ أُوْرِدْتُهُ عَلَىَّ وَ بِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتُهُ إِلَىَّ

تو خود به قدرت خویش آن محنت و رنج بر من وارد آورده ای و به سوی من روانه داشته ای.

فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أُوْرِدْتَهُ وَ لَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَهُ وَ لَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَهُ وَ لَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَهُ

آنچه را تو وارد آورده ای کس بازگرداندن نتواند و آنچه را تو روانه داشته ای کس دفع نتواند و آن در را که تو بسته ای کس گشادن نتواند و آن در را که تو گشاده ای کس بستن نتواند.

وَ لَا مُيَسِّرَ لِمَا عَسَّرْتَهُ وَ لَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَهُ

چون کسی را به رنج افکنی کس راحتش نرساند و چون کسی را خوار داری کس عزیز نگرداند.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ افْتَحْ لى يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَ اكْسِرْ عَنى سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ

پس درود بفرست بر محمد و خاندانش. ای پروردگار من، به فضل خویش در آسایش بر من بگشای و به قدرت خویش سطوت اندوه را بر من بشکن

وَ أَنْلِنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوتُ وَ أَدِقِّنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ

و در آنچه زبان شکایت گشوده ام به رحمت نظر کن و مرا حلاوت استجابت در هر چه خواسته ام بچشان

وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ فَرَجًا هَنِيئًا وَ اجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحِيًّا

و از نزد خویش رحمتی و گشایشی خوشگوار بر من ارزانی دار و راه رهایی در پیش پای من بگشای.

وَ لَا تَشْغَلْنِي بِالْإِهْتِمَامِ عَنِ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ وَ اسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ

چنان مکن که به سبب اندوه از انجام دادن فرایض و مستحبات تو بازمانم،

فَقَدْ ضِغْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ دَرْعًا وَ امْتَلَأْتُ بِحَمَلٍ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَيَّ كَشَفِ مَا مُنِيتُ بِهِ

که من ای پروردگار، در برابر این محنت که بر من وارد آمده بی طاقتم و پیمانه شکیباییم از آن اندوه که نصیب من گردیده اینک لبریز است. تنها تویی که توانی آن اندوه را از میان برداری

وَ دَفَعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَأَفْعَلُ بِي ذَلِكَ وَ إِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و آن بلا را که بدان گرفتار آمده ام دفع کنی. پس مرا از بند بلا وارهان اگر چه شایسته آن نباشم.

يا ذا العرش العظيم.